

EL GRUP LA TARUMBA ESTRENA «PLAUTUS MIX»

Fer teatre, una fugida endavant

El 30 d'abril passat, el grup de teatre La Tarumba, d'Alzira, va estrenar el seu últim muntatge titulat «Plautus Mix». Aquest grup suposa la consolidació d'una sèrie d'iniciatives teatrals i a banda de constituir un excel·lent planter d'altres professionals, caldrà tenir-lo en compte per al futur.

S. B.

El passat dissabte 30 d'abril el Grup de Teatre La Tarumba d'Alzira va estrenar la seua versió sobre el teatre de Plaute: el muntatge anomenat *Plautus Mix*.

Aquest grup suposa la consolidació d'una sèrie d'iniciatives teatrals que des dels anys 70 arrelen als dos instituts de Batxillerat, amb més d'una dotzena d'obres i alguns actors professionals sorgits d'aquest treball.

Constituïts des de 1985 en grup independent, van ser els guanyadors al País Valencià de l'Encontre de Teatre Jove (1987) amb l'obra *El Rei i el Drac* que van representar a Mérida.

L'esforç per aconseguir aquest premi sembla que és més gran que el resultat obtingut a nivell institucional o de mitjans de comunicació. Com comenta, amb cert desencís, algun membre

del grup, «sembla que el teatre fet des dels pobles, en la llengua del poble i sols amb gran esforç, més que mitjans o connexions amb el poder, no és cap moda».

Però malgrat no haver rebut cap subvenció de la Generalitat i haver patit la riuada, que els va desfer l'anterior muntatge i aquest ja en estat avançat, han iniciat una fugida endavant quintuplicant el pressupost anterior i, així, compten amb vestuari de Francis Montesinos; escenografia, màscares i cartell de Joan Verdú; música original de Gregor & McGregor Enginyers i enregistrament de Manolo Miralles (Al Tall).

Aquestes aportacions ajuden a fer destacar un treball textual (Salvador Bataller), de direcció (J. Antonio Martínez) i d'actors que clarament reflecteix una experiència i una maduresa que ens fa pensar en la poca distància

real que de vegades separa el teatre *amateur* i de recursos modestos de l'anomenat professionalment i econòmicament més fort.

El resultat és una comèdia —«satírico-eròtico-musical i festiva» en diu el grup—, que partint de Plaute i els seus hereus universals (La Commedia dell'Arte, Lope de Vega, Molière, els musicals i la comèdia americana, les *varietés* o les *peces valencianes*) dona la seua visió-versió actual dels problemes eterns.

De tota manera, i a banda l'aspecte festiu, cal no oblidar que la comèdia és un dels pocs espais on els febles poden riure's dels poderosos, i això, com és tan saludable, també ho incorpora aquesta ficció teatral.

Si algun dia arriba l'hora d'afegir centres dramàtics al del Cap i Casal, caldrà comptar amb grups com aquest per l'esforç i la qualitat del seu treball.

CENTRE DRAMÀTIC MERCADO DE ABASTOS ESPACIO ALTERNATIVO

1ra TEMPORADA 1988

EL SAPERLON

de Gildas Bourdet

Versió de Gonzalo Martínez Fresneda, Rosine Gars, André Guittier

Direcció: Gildas Bourdet André Guittier

Vestuari: Françoise Chevalier

Il·luminació: Bertrand Grandguillot
actores

Ana Benito - Pep Cortés

Juanjo Prats

Carmen Segarra

CENTRE DRAMÀTIC
GENERALITAT VALENCIANA

Direcció: Anna Maria Zamora

GENERALITAT VALENCIANA

I V A E E M

Una coproducció Centre Dramàtic de la Generalitat Valenciana
Centro Nacional de Nuevas Tendencias Escénicas - Madrid
Association Française d'Action Artistique
(Ministère Français des Affaires Étrangères)

La Salamandre - Théâtre National de la Région Nord-Pas de Calais